

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200333
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819200333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobkyne: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, právne zastúpenej JUDr. Michalom Murinom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Nižná, Nová Doba 497, proti žalovanému: U. X., nar. XX.XX.XXXX., bytom E. F. XX, právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Podbiel 177, v konaní o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/7/2019-62 zo dňa 31. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalobu zamietol, potvrďuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania **m e n í t a k**, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie I. žalobu zamietol, II. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v pomere 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že U. X. bol rozhodnutím o priestupku č. OU-NO-OVVS-2018/001555-28-P-D zo dňa 05.01.2018 uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pre skutok, ktorého sa dopustil dňa 04.07.2017 na tom skutkovom základe, že dňa 04.07.2017 v čase okolo 13:00 hod. v obci E. F. pri plote rodinného domu č. XX vulgárne nadával U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX slovami „piča a kurva“, za čo mu bola uložená sankcia - pokarhanie. Priestupkové konanie proti žalovanému zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 04.07.2017 v čase okolo 13:00 hod. v obci E. F. pri plote rodinného domu č. XX, sa mal vyhrážať U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. č. XX, so slovami, že ju zabije, teda mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, bolo podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zastavené, pretože spáchanie skutku nebolo obvinenému preukázané. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplynulo, že žalovaný svoje konanie oľutoval. Súd je toho názoru, že v danom prípade ide o bežný susedský spor, čo potvrdila aj samotná žalobkyňa, keď sa vyjadrila, že spor trvá už 25 rokov a týka sa nehnuteľnosti. Aj napriek tomu, že žalobkyňa sa vyjadrovala, že užívala lieky na upokojenie a po zotmení sa bojí ísť von, táto skutočnosť podľa názoru súdu nie je opodstatnená, nakoľko hoci žalobkyňa strach odôvodňovala tým, že sa jej mal žalovaný vyhrážať

zabitím, súd dáva do pozornosti vyššie citované rozhodnutie o priestupku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že konanie v časti, kde sa mal žalovaný vyhrážať žalobkyni zabitím, bolo zastavené, nakoľko takéto konanie nebolo preukázané. Súd nevidí opodstatnenosť nároku žalobkyne, ktorým sa domáha písomného ospravedlnenia zo strany žalovaného, nakoľko tento už bol za svoje konanie priestupkovo postihnutý práve vyššie spomínaným rozhodnutím, ktorá sankcia je podľa názoru súdu vzhľadom na intenzitu konania žalovaného adekvátne. Čo sa týka nároku žalobkyne, ktorým sa domáhala zaplata náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur z dôvodu, že má zo žalovaného strach, je súd toho názoru, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na ochranu osobnosti. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia (ospravedlnenie) ako rýdzo osobné právo nestačí na zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv, jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom má za následok, že ide o osobné právo majetkovej povahy. V prípade, ak by sa nezдалo morálne zadosťučinenie postačujúce, umožňuje Občiansky zákonník priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. V danom prípade súd opätovne poukazuje na rozhodnutie o priestupku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zo strany žalovaného nešlo o také konanie, ktoré by si v ďalšom štádiu vyžadovalo nielen písomné ospravedlnenia, ale aj náhradu nemajetkovej ujmy. S poukazom na tieto skutočnosti potom súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspešnosti, a keďže žalovaný bol v konaní úspešný, priznal mu náhradu trov konania podľa § 255 Civilného sporového poriadku v pomere 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa, ktoré odôvodňuje ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP - rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP - súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Rozhodnutím o priestupku č. OU-NO-OWS-2Q18/001555-28-P-D zo dňa 05.01.2018 bol žalovaný uznaný za vinného za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pre skutok, ktorého sa dopustil dňa 04.07.2017 tým, že v čase okolo 13:00 hod. v obci E. F. pri rodinnom dome č. XX vulgárne nadával žalobkyni, za čo mu v priestupkovom konaní bola uložená sankcia - pokarhanie a žalovaný svoje konanie následne oľutoval. Súd dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná o bežný susedský spor a sankcia uložená žalovanému v rozhodnutí o priestupku adekvátne zodpovedá intenzite konania žalovaného. Žalobkyňa s uvedeným zdôvodnením nesúhlasí, nakoľko podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy, v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu, existencia závažnej ujmy. Žalobkyňa v dôsledku konania žalovaného stratila možnosť realizácie a ďalšieho rozvoja rodinného života so svojimi deťmi a vnúčatami v takej miere ako pred spáchaním predmetného skutku. Konanie žalovaného má trvalo nepriaznivý vplyv na jej súkromný a rodinný život. Finančné zadosťučinenie za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti možno priznať, pokiaľ nie je postačujúce morálne zadosťučinenie, a pokiaľ došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. O znížení dôstojnosti fyzickej osoby či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere ide, pokiaľ ujmu vzniknutú v osobnostnej sfére fyzická osoba vzhľadom na povahu, intenzitu, opakovanie, trvanie a širší okruh pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, je potrebné vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal, a to v rodinnom alebo inom prostredí. Súčasťou súkromného života je nepochybne aj rodinný život, zahŕňajúci vzťahy medzi blízkymi príbuznými, a preto rešpektovanie súkromného, teda i rodinného života musí zahŕňať právo na vytváranie a rozvíjanie týchto vzťahov. Uvedené právo žalobkyňa nemôže uplatňovať v plnom rozsahu. Či už v rodinnej sfére alebo ale aj v súkromnom živote žalobkyne, naďalej pretrvávajú aj obavy žalobkyne pohybovať sa po zotmení mimo svojho obydľia a v dôsledku spáchaného skutku žalovaného musí svoj psychický stav udržiavať medikamentóznymi prostriedkami. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobkyňa naďalej trvá na nárokoch, ktorých sa domáhala v žalobe zo dňa 14.02.2019, keďže sankciu uloženú v priestupkovom konaní nepovažuje za adekvátne, nezohľadňujúcu mieru intenzity konania žalovaného. Ako žalobkyňa uviedla, uložením povinnosti písomného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur by si žalovaný skôr uvedomil závažnosť svojho konania a preukázateľne by bola zabezpečená zvýšená ochrana žalobkyne, a to tak, že by sa zamedzilo prípadným ďalším útokom zo strany žalovaného. Žalobkyňa už v žalobe navrhla vykonanie dôkazov, a to výsluch svedkov Q. Q., rod. U. a Q. U.. Na pojednávaní dňa 31.12.2019 boli svedkovia prítomní v budove súdu, pričom sa ich výsluch nevykonal. Súd teda len na základe písomných vyjadrení žalovaného, ktorý nebol prítomný na pojednávaní, dospel k záveru, že sa jedná o bežný susedský spor. Na základe čoho súd

dospel k takémuto záveru, nevedno. Týmto konaním súdu prvej inštancie sa výrazne zasiahlo do práva žalobkyne. Žalobkyňa je presvedčená, že sa nejedná o bežný spor a vážne bolo zasiahnuté do ochrany jej osobnosti. Je nespochybniteľným faktom tá skutočnosť, že žalobkyňa psychicky trpí po útokoch žalovaného. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok o zamietnutí žaloby s povinnosťou žalobkyne zaplatiť trovy konania v pomere 100 %, v konaní o ochrane osobnosti vo veci 4C/7/2019 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení udáva, že žalobkyňa v žalobe ani v odvolaní nešpecifikuje subjektívne osobnostné práva, ktoré mali byť jeho konaním porušené až do takej miery, že išlo o zásah do ochrany jej osobnosti. Naopak, ako vyplýva z vyššie uvedeného, potvrdila, že v dôsledku jeho konania, za ktoré bol postihnutý v priestupkovom konaní, nebola znevážená v očiach ostatných obyvateľov v obci. Súd prvej inštancie mal v konaní pripojený priestupkový spis Okresného úradu v Námestove, s ktorého obsahom sa oboznámila, z ktorého je zrejmé, že vo veci priestupkového konania, v ktorom bola prerokovaná vec obsahovo totožná so žalobou, a preto nebolo potrebné vypočuť svedkov ku skutočnostiam, ku ktorým sa ako v priestupkovom konaní, tak aj v konaní pred súdom vyjadril, že sa stali. Nevznikla spornosť v tvrdeniach účastníkov konania, ktorú by bolo potrebné odstraňovať výpoveďami svedkov, a preto je toho názoru, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol. Žalobkyňa v odvolaní bez akéhokoľvek dôkazu tvrdí, že má obavy zdržiavať sa vo večerných hodinách mimo svojho obydľia, že sa jej narušil psychický stav a podobne, ktoré neboli preukázané v priestupkovom konaní vedenom proti žalovanému. Žiada napadnutý rozsudok potvrdiť a žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadrila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalobkyne v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalobu zamietol, potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výroku II. o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle ust. § 388 CSP.

7. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby za vecne správny. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver o neopodstatnenosti žaloby.

8. Odvolanie žalobkyne odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

9. Žalobkyňa sa podanom žalobou domáha, aby jej súd poskytol ochranu jej osobnosti, do ktorej bolo podľa jej tvrdenia zasiahnuté protiprávnym konaním žalovaného, pričom ochrany sa dovoľáva v zmysle ust. § 11, § 13 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka. Tvrdeným neoprávneným zásahom do osobnosti žalobkyne má byť slovný difamačný útok žalovaného, ku ktorému došlo 04.07.2017.

10. V zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

11. V zmysle ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadost'učinenie.

12. V zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

13. V zmysle ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

14. Hoci citované ust. § 11 Občianskeho zákonníka chráni osobnosť fyzickej osoby ako celok, k zásahu do osobnosti môže dôjsť zásahom do jej najtypickejších zložiek. Medzi výrazné stránky osobnosti človeka patrí právo na ochranu občianskej cti. Česť fyzickej osoby patrí k významným právnym

hodnotám, lebo má dôležitý význam pre vzťah fyzickej osoby k iným fyzickým osobám a ostatným účastníkom v občianskoprávných vzťahoch, čím značne ovplyvňuje aj postavenie fyzickej osoby v spoločnosti. Z použitého pojmu „občianska česť“ v ust. § 11 Občianskeho zákonníka a zo skutočnosti, že zákon chráni osobnosť fyzickej osoby, vyplýva, že zákon chce poskytnúť občianskoprávnu ochranu len v prípadoch závažnejšieho porušenia cti vo sfére občianskoprávných vzťahov, ktoré predstavujú zásah do osobnosti občana. Tým je dostatočne vyjadrený zámer, že predmetom ochrany cti podľa uvedeného ustanovenia nemôžu byť menej závažné verbálne alebo iné urážky, pričom ďalšou nevyhnutnou podmienkou tejto ochrany je, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti objektívne spôsobilý prívodiť takú ujmu osobnosti občana. V zmysle uvedeného Občiansky zákonník poskytuje túto ochranu len proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti občana tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou občianskoprávnej ochrany cti je to, aby bol zásah objektívne spôsobilý takú ujmu osobnosti občana prívodiť.

15. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady. Týmito predpokladmi sú: a) existencia zásahu, ktorý vyvolal, alebo bol spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka, b) neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu, c) existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov potom vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka.

16. Samotný protiprávny zásah na vznik zodpovednosti pôvodcu zásahu do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka nestačí. Pokiaľ sa má proti neoprávnenému zásahu poskytnúť občianskoprávna ochrana, je potrebné, aby išlo o taký zásah, ktorý je objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť právo chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka je ďalšia zložka zásahu nevyhnutná na to, aby právo na ochranu osobnosti mohlo byť úspešne uplatnené. Nie každý neoprávnený zásah, najmä do práva na ochranu občianskej cti, bude objektívne spôsobilý túto náležitosť spĺňať. Bude záležať najmä na prostredí, v ktorom došlo k zásahu, na subjekte zásahu, objekte zásahu, na jeho obsahu, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný.

17. Z výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že k zásahu do cti žalobkyne zo strany žalovaného došlo, a to hanlivými nadávkami zo strany žalovaného adresovaných žalobkyňi. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná a hoci medzi stranami s prihliadnutím aj na obsah rozhodnutia o priestupku boli nezrovnalosti a rozpory o presnom priebehu tohto slovného útoku, tieto rozpory neboli natoľko zásadné, aby mohli ovplyvniť výsledok konania. Preto nebolo dôvodné na tieto skutočnosti vykonávať ďalšie dokazovanie prípadným vylúčením svedkov.

18. Napriek tomu, že k zásahu zo strany žalovaného do cti žalobkyne došlo, odvolací súd konštatuje, že nešlo o taký zásah, ktorý by bol objektívne spôsobilý vyvolať následky týkajúce sa osobnosti občana, a to znížiť jeho občiansku česť. Pri práve na ochranu občianskej cti následok spočíva v znížení vážnosti cti dotknutého občana u spoluobčanov a v ohrození postavenia a uplatnenia občana v spoločnosti, pričom k takémuto následku v danom prípade nedošlo a takýto následok ani tvrdený nebol.

19. Vzhľadom na okolnosti, za akých k slovnému útoku žalovaného na žalobkyňu došlo, keď tento útok sa neodohral na verejnosti, ale v uzavretom priestore okolia domu žalobkyne, ako aj vzhľadom na intenzitu tohto útoku, nešlo o útok, ktorý by bol spôsobilý znížiť občiansku česť žalobkyne. Odvolací súd konštatuje, že aj zo samotného vylúčeného žalobkyne vyplýva, že išlo o ojedinelý, krátko trvajúci slovný útok žalovaného na žalobkyňu, ktorého svedkom okrem syna žalobkyne neboli žiadne cudzie osoby.

20. Aj z judikatúry vyšších súdnych inštancií vyplýva, že o objektívnu spôsobilosť zásahu vyvolať následky týkajúce sa osobnosti občana nejde vtedy, ak došlo k zásahu v neprítomnosti iných osôb (Z III., s. 199 a 200).

21. Pokiaľ žalobkyňa udáva, že v dôsledku tohto zásahu trpí pocitmi strachu a nemôže sa stretávať so svojimi deťmi a so svojimi vnúčatami v svojom rodinnom dome, odvolací súd tu nevidí príčinnú súvislosť vzhľadom na okolnosti a intenzitu zásahu zo strany žalovaného a tvrdenými následkami.

22. Odvolací súd uzatvára, že hoci došlo k neoprávnenému zásahu žalovaného do sféry žalobkyne, a to slovnou adresovaním hanlivých výrazov na jej adresu, tento zásah nebol spôsobilý znížiť občiansku česť žalobkyne a ani nebol objektívne spôsobilý narušiť iné stránky osobnosti žalobkyne. Nešlo teda o taký zásah, ktorému Občiansky zákonník v ust. § 11 a § 13 poskytuje právnu ochranu. Z uvedeného dôvodu musela byť žaloba zamietnutá ako nedôvodná.

23. Pokiaľ ide o výsluch svedkov, ktorých žalobkyňa navrhla na pojednávaní vypočuť, súd rozhoduje, vychádzajúc z predmetu konania, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na charakter zásahu, ktorého skutkové okolnosti boli objasnené, výsluch svedkov v prejednávanej veci nebol potrebný a nebol spôsobilý privodiť pre žalobkyňu priaznivé rozhodnutie.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok I. súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, potvrdil ako vecne správny.

25. Pokiaľ však ide o výrok II. o trovách konania, odvolací súd sa s týmto výrokom nestotožnil a došiel k záveru, že je potrebná jeho zmena.

26. V zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. V zmysle ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Základnou zásadou, ktorá sa uplatňuje pri priznávaní trov konania, je zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu charakteristická pre sporové konania, ktorá sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. V zmysle tejto zásady rozhodol o trovách strán konania aj súd prvej inštancie.

29. Táto zásada však nie je absolútna. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Ide vlastne o materiálny korektív rozhodovania o nárokoch na náhradu trov konania, keď priznanie trov úspešnému účastníkovi sporu sa nejaví vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci spravodlivé, resp. sú tu také majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery strany sporu, ktoré je potrebné zohľadniť.

30. Ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia, žalobkyňa nebola v spore úspešná, pretože zásah žalovaného do sféry žalobkyne, ktorý sa stal, nebol spôsobilý znížiť jej občiansku česť. Zo skutkového stavu je však nepochybné, že tento zásah sa stal. Žalovaný sa dopustil voči žalobkyni slovného hanlivého útoku, čo nie je z hľadiska morálky prípustné, najmä ak sa takýmto spôsobom správa mladší muž k staršej žene. Z uvedeného dôvodu by nezodpovedalo hľadisku spravodlivého usporiadania vzťahov, ktoré je zakotvené aj v Základných zásadách CSP (čl. 2), keby žalobkyňa, hoc aj v spore neúspešná, bola povinná zaplatiť trovy konania žalovanému, ktorý sa takéhoto nemorálneho konania dopustil.

31. Z uvedeného dôvodu odvolací súd výrok o trovách prvoinštančného konania zmenil tak, že úspešnému žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu voči žalobkyni.

32. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP, § 257 CSP. Z rovnakého, vyššie uvedeného dôvodu nepriznal odvolací súd žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)